

som virker for hele Landet, for alle Indbyggere i Landet — og for Udlændige med for den Sags Skyld — dog ikke godt kan være mindre og være mindre vel funderet, end at den Valuta, som det skal have til Dækning af den saakaldte fornødne Formue, maa løbe op til et saadant Beløb som det, der skal deponeres efter denne Lov.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, den højtærede Minister berørte, nemlig at man ved Ordet fortsætte ikke sigter til, at et bestaaende Selskab bliver ved at modtage de end Gang stipulerede Præmier og maaske endogsaa fornær bestaaende Assuranceforpligtelser, skal jeg for mit Vedkommende erkende, at jeg er fuldstændig enig med den ærede Minister i, at det kunde og burde der ikke være Tale om at betragte det som en Fortsættelse, der skulde kunne medføre Straf efter § 5.

P. G. C. Jensen: Jeg slutter mig til, hvad der fremkom fra det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds med Hensyn til den Bemærkning, at Loven ved at forlange 50,000 Kr. i Depositum for gensidige Selskaber og 100,000 Kr. for Aktieselskaber nøje stemmer med det Lovforslag, som er vedtaget ved anden Behandling her i Salen, men naar man ikke har fundet Anledning til i det store Lovforslag at give Dispensationsret, skønner jeg heller ikke, der er nogen Anledning til det her. Hvis vi nemlig tænke os, at denne Lov inden et Aar, eller hvor længe den nu kommer til at gælde, afløses af den store Lov, vilde disse Selskaber dog være nødt til at stille dette Depositum eller ophøre med Virksomheden, saa jeg skønner heller ikke, der er nogen Anledning til at komme nærmere ind paa det Spørgsmaal. — Hvad det andet Punkt angaar, er jeg ligeledes enig saavel med den højtærede Minister som det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds om, at man ikke kan sige, at det i Lovens Forstand er at drive Livsforsikringsvirksomhed, at man indkasserer Præmier for allerede afsluttede Forsikringer, naar man ikke optager ny Forsikringer. Det stemmer ogsaa med Lovforslagets § 2, hvori der staar, at „ved Livsforsikringsvirksomhed forstaas ved denne Lov Overtagelse af Livsforsikring.“ Det er ikke Livsforsikringsvirksomhed, naar Forsikringerne allerede ere afsluttede, saa er det kun en Udøvelse af de Rettigheder, de gensidige Rettigheder, som Forsikringskontrakterne allerede hjemle. Hvis det Tilfælde virkelig skulde kunne indtræffe, at der er Selskaber, som maatte stille sig

paa den Maade, at de ikke kunne blive ved at drive Livsforsikringsvirksomhed i egentlig Forstand, altsaa optage ny Medlemmer, kunde det ganske vist blive ubehageligt for dem, der ere forsikrede i saadanne Selskaber, men det er heller ikke andet, end hvad der følger af den store Lov. Det er Konsekvenser, som man nødvendigvis maa tage, og der vil ikke være andet at gøre for saadanne Medlemmer end at overveje, om de ikke ere bedst tjente med at træde ud, tage den eventuelle Genkøbsværdi og mulig søge at forsikre sig i et andet Selskab. Jeg ser ikke, at der er nogen anden Udvej, og jeg er ganske enig i de Udtalelser, der ere faldne paa dette Punkt.

Indenrigsministeren (Bramsen): Ja, jeg ved ikke af, at der er noget Depositum for udenlandske Selskaber i den store Lov. Men for saa vidt det er rigtigt, er der dog i alle Tilfælde en Frist af 6 Maaneder til at bringe sine Statuter i Overensstemmelse med de Fordringer, der stilles af Forsikringsraadet, og det er 6 Maaneder fra den Dag, paa hvilken Forsikringsraadet meddeler det paagældende Selskab, at der stilles saadanne Fordringer. Det vil sige, det bliver altsaa nærmest 9 Maaneder, og saa kommer der, for uden den Tid, som allerede er gaaet, til at gaa maaske et Aar endnu, hvor de kunne belyse sig paa at tilvejebringe de fornødne Midler i Henhold til den store Lov. Der bliver altsaa under alle Omstændigheder en betydelig faktisk Forskel paa, om man siger: 3 Maaneder fra Dato skulde I have disse 100,000 Kr., eller man siger det, der staar i den anden Lov, at de have saa og saa lang Tid til at anmelde, dernæst Forsikringsraadet saa og saa lang Tid til at undersøge, og endelig Selskabet 6 Maaneder til at bringe det i Orden, hvortil kommer, at Forhandlingerne om Loven yderligere giver dem et Par Aar til at undersøge Forholdene. Men jeg vil heller ikke drage den Sag frem, jeg har ikke noget imod, at de paagældende Selskaber ophøre at tegne Forsikringer, hvis de ikke stille deres Depositum, men efter at der nu er kommet Udtalelser fra de to ærede Medlemmer om, at det ikke vil blive forbudt — hvad der vilde være til stor Skade for de forsikrede — at fortsætte Virksomheden, for saa vidt angaar Opkrævning af Bidrag for allerede tegnede Forsikringer, kan jeg tiltræde Forslaget.